

С Т А Н О В И Щ Е

от проф. д-р Пламен Александров Панайотов

относно дисертационния труд на тема **„Престъпления против правосъдието в Република България”** от Наталия Георгиева Иванова за получаване на образователната и научна степен „доктор” в област на висшето образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6. Право, специалност Наказателно право

Представеният дисертационен труд е в обем от 293 страници и е структуриран във въведение, три глави и заключение. Работата съдържа и библиография, която обхваща както теоретични източници на кирилица и латиница, така и източници относно съдебна практика по наказателни дела и относно чуждестранно наказателно законодателство.

Преди всичко следва да се подчертае и подкрепи възприетият подход при осъществяване на изследването от докторантката Наталия Иванова. Най-напред анализът се концентрира върху изясняването на общата характеристика и системата на престъпленията против правосъдието. На тази основа впоследствие са разгледани и са предложени решения по проблеми на недлъжностните и длъжностните престъпления против правосъдието. За резултатите от изследването допринася и стремежът на авторката да използва при обосноваване на своите тези достиженията не само на материалното наказателно право, но така също и тези на процесуалното наказателно право, на общата теория на правото и на конституционното право. Наред с това се анализира и относима към предмета на изследването съдебна практика. Ето защо, дори и част от тезите в работата да не могат да бъдат споделени безрезервно, както докторантката сама сочи, те могат да предизвикат плодотворна дискусия /с. 8/. В тази връзка изследването е актуално и практически полезно.

Същевременно за достигнатите резултати способстват и използваните методи на изследване – исторически, сравнителноправен и правнологически.

По темата на дисертационния труд Наталия Иванова има четири публикации, както и участия в научни форуми.

Изследването се отличава и с конкретни приносни моменти, по-съществените от които са следните:

- очертаване на общата характеристика на престъпленията против правосъдието със специален акцент върху факта, че макар и да представляват относително малък дял от регистрираната и наказаната престъпност, са с висока степен на обществена опасност /с. 13 и сл./;

- анализ на уредбата на престъпленията против правосъдието в някои чуждестранни законодателства – тези на Русия и Франция. Тази уредба е съпоставена с режима по българския НК. Достига се до извод, че за усъвършенстване на уредбата по нашия НК могат да бъдат използвани и достиженията на тези законодателства /с. 119-120, с. 124, с. 142, с. 152, с. 157, с. 162, с. 169, с. 226, с. 249 и др./;

- анализ и вземане на отношение относно обема и съдържанието на дискуссионното и в теорията, и в практиката, понятие „правосъдие” /с. 29-31/;

- изясняване на обекта на посегателство при престъпленията против правосъдието /с. 33 и сл./;

- анализ на ефективността на предвидените наказания за престъпления против правосъдието /с. 57-60/;

- очертаване на системата на престъпленията против правосъдието /с. 69-73/;

- съпоставително разглеждане на набедяването с клеветата, със самонабедяването и с недоносителството /с. 75 и сл., с. 92-93/;

- анализ на разпоредбата по чл. 289 от НК /”склоняване на длъжностно лице”/ и съпоставяне на това престъпление с престъпленията по чл. 143, ал. 3 и чл. 304а от НК /с. 94 и сл./;

- системен анализ на разпоредбите по чл. 290, ал. 1 от НК и чл. 121, ал. 1 от НПК, посветени съответно на лъжесвидетелстването и на процесуалния институт на отказ от свидетелстване /с. 119-121/;

- тълкуване на разпоредбата на чл. 293а, регламентираща неизпълнението на парично задължение, присъдено със съдебен акт /с. 216 и сл./;

- предложенията de lege ferenda, отразяващи достигнатите изводи в хода на изследването /с. 58-59, с. 119, с. 128, с. 148, с. 173, с. 203-204, с. 249, с. 277-283 и др./.

В представения за публична защита труд са съобразени онази част от критичните бележки, отправени в рамките на предварителното обсъждане в Катедрата по наказателноправни науки на СУ „Св. Кл. Охридски”, които докторантката е преценила, че са в съответствие с нейните тези.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Считам, че предложеният дисертационен труд отговаря на изискванията, посочени в чл. 6, ал. 3 от Закона за развитие на академичния състав в Република България, поради което на основание чл. 10, ал. 1 от същия закон давам положително заключение и предлагам да бъде присъдена на Наталия Георгиева Иванова образователната и научна степен „доктор”.

гр. София

Изготвил становището:

септември 2015 г.

/проф. д-р Пламен Панайотов/